

estelleke se eerste probeerslag:

Soos eerste liefde
 het jou stem stom
 en tingerig-fyn gesterf
 die ligtheid van jou aanraking
 het my bygebly

Ek kan nie presies onthou
 wanneer my rougeklag
 op bitter voorjaarsgrond
 die wonder in jou oë
 bedek het nie

Sonder herkenning
 of aandag
 lewe die blom lank nie meer nie
 die geurige bewussyn daarvan
 is vreedsaam in lentegras begrawe

estelleke se tweede probeerslag:

sonder herkenbare oorsprong
 tref die herinnering:

jou vingers se ligte aanraking
 laat my met vlugtige vreugde
 dink
 aan die wonder in jou oë

ek begrawe my gedagtes
 en word stom

skugter en onopgesmuk
 spring jy onverwags
 weer
 sag in my hart

mnr.muller se probeerslag:

So

die son swel gewis
 oor ieder en elk
 oor knotwilg en wilderoos
 sonder oordeel, vermoed ek
 want kyk – die skadu's strek wees
 vertak langsamerhand met uitgestrekte
 vingers
 oor stof en sand
 - luister: nou klink die lieweheersbesies
 skril in die blaar
 waar die horison steeds bewe
 en in 'n feller renons in ons son
 sien ons onself terreurloos

die gesig van die roos
 verwelk
 die knotwilg sweet verlep
 en dieselfde goeie gelag sal ons weldra
 verdra
 soos die middagsomer
 in geile oordaad

flapoor2 se probeerslag:

nederig
 bekruipe vreemde aande my
 terreurloos en skaam
 kom sit nuwe maskers op my
 skouer –
 vra om verdra te word

 selfbewus swel my hart
 soos 'n rubbertjap
 op bepoeierde beloftes
 sonder argwaan

Woordemoes #2:

